

Birta Florin vagyok, az ELTE BTK (Mesterszakos) hallgatója. Szeretnék egy olyan történetet megosztani veletek, ami egy véletlen megismerkedésből indult és egy életre szóló barátsággá alakult.

2016 szeptemberében ismerkedtem meg hallgatótársammal, aki éppen személyi segítőt keresett. Bemutatkoztunk egymásnak, és attól a naptól jó barátok vagyunk. Nagyon sok kalandban és élményben volt részünk. Nagyon sokat segített nekem, hogy másképp lássam a látássérült embereket, és hogy mi, látó emberek hogyan tudunk nekik segíteni a mindennapjaikban. Az iskolán kívül sok másban is lehet segíteni, mint személyi segítő. Nagyon hamar megtaláltuk a közös hangot és a közös témákat. Voltak nehezebb időszakok is, mint pl. vizsgaidőszakban, amikor sokat kellett készülni és tanulni, hogy minden jól sikerüljön, de utána mindig egy nagy megkönnyebülés volt. Sokat tudtam neki mesélni a saját tapasztalataimról és a saját családomról. A legnagyobb kaladunk az volt, amikor elutaztunk Romániába egy napra, és közelebbről megízlelhette a román gasztonómiát, kultúrát és sok egyéb más dolgot. A legnagyobb élmény számomra az, amikor elmentünk a Láthatatlan kiállításra, és pár órára átélhettem azt, amivel egy látássérült ember szembesül minden nap. Neki hála, betekintést kaptam egy ő általa szervezett ékszerbemutatóra is. Látássérült hölgyek mutatták be a kézzel készült ékszereket. Nagy élmény volt egy ilyen eseményen részt venni, és látni hogy számukra nincs lehetetlen. Az est hangulataról barátom gondoskodott, aki szabad idejében zongorázik.

Számomra leírhatatlan az a tapasztalat, amit szereztem, ezért ajánlom minden egyetemistának, aki csak teheti, hogy legyen bátor és merjen segíteni.